

punkterne 19 til 21, der behandles under ét. Det er 18 til 21, der behandles under ét.

Derfor giver jeg nu igen ordet til den socialdemokratiske ordfører, fru Grete Schødt, for at hun lige kan runde det ene forslag af, så vi får orden i bogholderiet.

Grete Schødt (S):

Undskyld, det var mig, der misforstod dagsordenen lidt, men jeg giver en hurtig behandling af lovforslag nr. L 111, der handler om lempelser af ægtefælleafhængighed for førtids- og folkepensionister.

Her gennemføres væsentlig bedre økonomiske vilkår for førtidspensionister og folkepensionister ved en markant lempelse af afhængighed af ægtefælle eller samlevers indkomst. Økonomisk svage pensionister vil ikke længere være fastlåst i en svær økonomisk situation, hvor den sociale pension reduceres, hvis der for ægtefællen, der ikke er pensionist, er en indtægtsfremgang.

En pensionist, der er gift eller samlevende med f.eks. en efterlønsmodtager, en dagpenge-modtager eller en ufaglært LO-arbejder, vil med det her forslag få mellem 5.000 og 7.000 kr. mere om året efter skat, og det er et godt signal fra de syv partier, der har forhandlet det her frem i satspuljeforliget.

Og med disse ord kan jeg på Socialdemokratiets vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Pia Christmas-Møller som ordfører. Taletiden er 10 minutter, og skulle den gå 1 minut over, gør jeg ingen indsigelse.

Pia Christmas-Møller (KF):

De fire forslag fra socialministeren, vi nu har til behandling, er for det første udløbere af vidt forskellige aftaler, forligskomplekser, og for det andet omhandler de vidt forskellige elementer i socialpolitikken uden direkte indbyrdes sammenhæng. Jeg vil derfor kommentere de enkelte forslag og deres delelementer hver for sig, og jeg vil gøre det i nummerorden.

Først til lovforslag nr. L 108. Forslaget går ud på at give kommunerne pligt til at lave en skriftlig plan for kontanthjælpsmodtagere, der har andre problemer ved siden af ledighed. Det synes vi i Det Konservative Folkeparti principielt er en god idé, for der er behov for en mere målrettet og aktiv indsats over for denne gruppe;

gerne en indsats, som også involverer de enkelte personers medansvar.

Så til lovforslag nr. L 109, der omhandler to hovedelementer. For det første placeres ansvaret for genoptræning af ældre, der har fået nedsat den fysiske funktionsevne som følge af eksempelvis en faldulykke, der ikke har krævet sygehusophold. Det er efter vores opfattelse et positivt fremskridt. En mere aktiv genoptræningsindsats vil forbedre mange ældre menneskers livskvalitet i dagligdagen og give dem mulighed for at være selvhjulpne i længere tid, hvorfor det også er en samfundsmæssig gevinst.

For det andet foreslås det at gøre hjemmehjælpen mere fleksibel. Vi hilser forslaget velkommen, fordi det trods alt er et lille skridt i den rigtige retning. Men hvorfor ikke benytte lejligheden til at give de ældre en reel valgfrihed? Hvorfor ikke give de ældre mulighed for selv at bestemme, hvem der skal lukkes ind som hjælpere i deres egne hjem? Hvorfor ikke give de ældre ret til selv at bestemme, om det skal være det offentlige eller det private, der udfører hjemmehjælpsopgaven, finansieret inden for den kommunalt fastsatte visitationsramme?

Det forslag har vi fra konservativ side i samarbejde med Venstre gang på gang fremsat. Og hver eneste gang vi har ønsket valgfrihed og fleksibilitet på hjemmehjælpsområdet, er vi blevet mødt, ja, for at sige det lige ud, af socialdemokratisk beton. Men nu viser betonen sig at være knap så massiv. Skulle vi så ikke bruge denne lejlighed til at komme videre med fleksibiliteten og valgfriheden? Vi vil gøre forsøget under udvalgsarbejdet.

Til lovforslag nr. L 110 kan jeg sige, at intentionerne med nedsættelsen af den statslige refusionsprocent fra den femte uge kan vi tilslutte os, ligesom vi også ser frem til at få resultaterne af forsøgsordningen.

Forslaget om, at arbejdsgiveren kan anmelde fravær direkte til kommunen uden først at afvente den sygemeldtes underskrift, er en effektiv forenkling, som vi også kan støtte. Men forslaget om, at sygefraværet skal være anmeldt senest efter 4 uger, frygter vi er alt for firkantet. Vi frygter, at det vil føre til mere administrativt bøv, fordi mange virksomheder har indrettet deres edb-systemer med månedskørsler, der svarer til lønudbetalingsterminerne. Det vil vi have undersøgt nærmere i udvalget.

Og endelig til lovforslag nr. L 111 kan jeg kun udtrykke varm støtte. Det Konservative Folkeparti er et af forligspartierne bag forslaget, som